

Temps d'estiu. Drets i deures estivals

2009-07-09 19:30:36

Encara, cada cop menys, però, el període estival significa una aturada en l'activitat productiva i obre un petit parèntesi pels cicles vitals; traginats per la vida urbana. Per ventura, hem mitificat l'estiu com un lapse de temps destinat directament al relax. En el món occidental, els adults segmenten la seva vida en treball i no treball. De fet l'etimologia romana de [negoci](#) es construeix a través de la negació directa de la paraula oci: *nec* i *otium*.

Amb aquesta crisi econòmica —que sobrevivim com podem—, molts polítics i funcionaris dels serveis d'ocupació, a més dels medis de comunicació panxacontents, aprofiten la situació per destacar que el període estival és quan la taxa d'atur descendeix. Emperò, saben com tothom que és un miratge; i com tots els miratges quan desaparega la calitja estival, la il·lusió quedarà en un no res.

Ja he comentat en diverses moments com el fenomen de les [«vacances pagades»](#) no deixa d'ésser un vici occidental, creat pel capitalisme per tal de fluctuar problemes de natura diversa. Per reactivar l'economia del turisme, per exemple.

L'estiu implica tota una sèrie —al meu parer— de drets i obligacions. Existeix el dret al descans, pel temps d'oci. Penso ara en el [Diccionari per a ociosos](#) d'en Joan Fuster. Al llarg del dia a dia, anem arrosegant tota una sèrie de coses que ens agradarien fer: uns viatgen a Nova Zelanda. Després tornen i resulta que no s'han enterat de res. Uns altres no surten de la ciutat: són els *urbanitas* empedreïts. D'altres continuen treballant fent que tot rutlli de gust per aquells que senyoregen les seves vacances.

Vaig cap els deures. De nin sempre tenia els anomenats *deures d'estiu*. Anava a un col·legi de pagament i religiós i allà s'havien d'assegurar la qualitat de la clientela. Sinó, s'arriscaven a que els pares dels clients petits —aquests primers eren els que tenien la paella pel mànec—, retiressin el dipòsit econòmic i la primera matèria. Així doncs, jo sempre marxava amb els famosos *deures d'estiu*. Vist amb perspectiva, continuo pensant que aquells deures eren una autèntica putada. Hipotecaven el meu estiu, i el de milers de vailets. Penso encara en aquells noiets i noietes que encara podíem baixar al carrer a jugar fins que es fes de nit. Avui en dia a ciutats com Barcelona això és impossible. Sempre vaig odiar aquells deures que realment ocultaven la incapacitat dels educadors i mestres per fer entenedora la matèria. Sinó avalueu la fórmula que proposaven: un alumne havia d'aprendre sol tota la matèria que durant el curs de nou mesos, el docent no havia aconseguit fer-li entendre. Encara me'n faig creus!

La veritat però, és que ara, en arribar a l'estiu trobo a faltar un cert sentit de *deures*. Suposo que aquells estius amb exercicis i llibretes em van donar a entendre que, en aquesta vida, les coses es basen en l'experiència directa. I també en el «*xarop de colzes*» de procedència castellana.

Per aquest estiu he confeccionat una llista de lectura ideal. Una enumeració de llibres dels que dispo físicament, en propietat, però que encara no he abordat amb una lectura seriosa. Clar, aquesta llista de lectura ideal es correspon directament amb un altre concepte: el de la [biblioteca ideal](#). Un concepte força deliciós pels llibreters i bibliotecaris. Que són els encarregats de mercadejar amb els llibres que circulen des dels escriptors i editors —els creadors de l'obra—, fins els lectors definitius —consumidors finals. El mateix Borges va arribar a entreveure la gran importància d'una gran biblioteca ideal: la seva Biblioteca de Babel. El document de Abhishek Agrawal titolat [Borges: una exploración del infinito](#) ens parla d'aquest desig constant de Borges per descriure la realitat i ordenar-la des d'una tècnica gairebé taxidèrmica.

Hi ha milers de llistats de llibres, també ideals, per llegir aquest estiu. Sóc conscient que molta població lectora —dels no-lectors ni en parlo—, s'abocarà de forma gairebé desesperada a la saga *Millenium*, del malaguanyat Larsson. Jo prefereixo fer lectures més perifèriques, que m'obrin diversos fronts de pensament i de motivació. Sé que en no llegir Larsson en condemno a l'ostracisme. A no poder comentar en debats oberts les conclusions derivades de les lectures. De totes maneres sé que tinc molts deures pendents en lectures de les quals m'he d'alimentar si he de continuar aprenent al llarg del meu propi viatge vital.

La llista seria la següent:

- *Creative City*, de Maurizio Carta
- *València a cara o creu*, per Francesc Gisbert i Muñoz
- *La sociedad del espectáculo*, per Guy Debord
- *L'etnòleg davant el colonialisme*, d'en Michel Leiris
- *La identidad de la antropología*, de Josep R. Llobera
- *El caminant i el mur*, d'en Salvador Espriu
- *Tretze tristos tràngol*, d'Albert Sánchez Piñol
- *Aprendiendo de las Vegas*, per Robert Venturi; Denise Scott Brown; Steven Izenour
- *Flash CS3 dinámico. ActionScript 3, PHP, XML y bases de datos*, per Martín Guillermo Pereyra i

Ángel Corral Arias

- *L'ordenació dels maons*, de Manuel de Pedrolo
- *L'inspector fa tard*, de Manuel de Pedrolo
- *El ojo de la cerradura*, per en Juan José Millás
- *Por una antropología de la movilidad*, de Marc Augé
- *L'ombra de l'atzavara*, per en Pere Calders

Com podeu veure són lectures de temes diversos que al llarg de l'any he deixat per altres moments. Hi ha llibres que significaran la relectura del text: és el cas de *La sociedad del espectáculo*, *L'inspector fa tard* i, *L'ombra de l'Atzavara*. Aquest últim llibre de relectura sempre pendent donat que vull oferir en aquest espai un resum del llibre, que serveixi per introduir-se a la lectura d'aquest clàssic de la literatura catalana del segle XX. D'altres lectures continuen el camí de cicles narratius construïts per l'autor de l'obra; és el cas de *L'ordenació dels maons*. Amb aquesta lectura continuaré amb les mutacions de Daniel Bastida el protagonista principal de del cicle narratiu *Temps Obert* de Manuel de Pedrolo. També tancaré un cicle de lectures amb *El ojo de la cerradura*, de Juan José Millás. L'escriptor valencià que fa temps que lleigeixo té publicats tres títols on comenta —sota la seva personal visió del món—, tota una sèrie de fotografies publicades en els diaris: són *Todo son preguntas*, *Sombras sobre sombras* i, *El ojo de la cerradura*. També continuaré la meva formació i actualització de coneixements d'antropologia amb diverses lectures: *La identidad de la antropología*; un petit llibre d'en Michel Leiris titolat *L'etnòleg davant*

::: A l'ombra de l'atzavara /// mariano arranz i muñoz :::

Temps d'estiu. Drets i deures estivals

el colonialisme i, una lectura del sempre interessant Marc Augé titolat *Por una antropología de la movilidad*. Continuo tenint pendents moltes altres lectures d'antropologia que sempre em situen sobre l'encert o no de les lectures. També llegiré un altre antropòleg: Albert Sánchez Piñol de qui vull llegir *Tretze Tristos Tràngols*. Després d'haver llegit *La Pell freda* i *Les edats d'or*, crec que a l'autor se li dóna millor la narració breu que no pas la novel·la. Segur que amb la lectura de *Tretze tristos tràngols*, l'encertaré un altre cop.

També intentaré actualitzar els meus coneixements d'informàtica i disseny amb *Flash CS3 dinámico. ActionScript 3, PHP, XML y bases de datos*, per Martín Guillermo Pereyra i Ángel Corral Arias. Sempre de lectura lenta i atenta, amb un full en blanc i un retolador vermell per pendre apunts. Ufff...

Un últim espai el reservo a la lectura de *El caminant i el mur* del gran Salvador Espriu. Empraré l'edició de Rosa M. Delor i Muns que, crec, m'allunyarà del crípticisme de l'autor de Sinera. Ja he realitzat diverses lectures d'Espriu i he treballat molt amb el llibre de J.M. Castellet *Iniciació a la poesia de Salvador Espriu*, que és un document fonamental per tenir una visió global de l'obra espriuana.

En aquest llistat hi ha un ventall de lectures diverses. No sé si tindrè la capacitat de fer totes aquestes lectures. Valdrà l'esforç intentar-ho. A més a més també tinc lectures pendents d'articles esparsos en diverses revistes. Intentaré seguir aquest llistat de llibres com el meu propi full de ruta pels deures d'aquest estiu. Donaré comptes de les lectures realitzades en acabar l'estiu: el 21 de setembre.

Fins llavors, com un naufrag estival m'enduc els meus llibres per restar perdre'm per qualsevol illa (real o fictícia), a l'ombra de l'atzavara.

